

Rok 1306 byl pro české království jedním z nejsmutnějších v jeho historii. Zavraždením krále Václava III. rod Přemyslovců vymírá po meči (v mužské linii). Představitelkami rodu zůstaly jen dcery Václava II. Český stát potřeboval co nejdříve nového panovníka. Slechta však nebyla v názoru na jeho volbu jednotná. Část prosazovala pokračování přemyslovske tradice a část se přikláněla k mocnému rodu Habsburků. Nastalo období hádek, rozbrojů a sporů o český trůn.

JAN LUCEMBURSKÝ – PRVNÍ PANOVNÍK Z RODU LUCEMBURKŮ NA ČESKÉM TRŮNĚ

Toto období je ukončeno rokem 1310, kdy česká slechta zvolila na český trůn Jana Lucemburského, syna římskoněmeckého krále. Jan se oženil s princeznou Eliškou Přemyslovnou, dcerou Václava II. Po korunovaci přijal tituly král český, polský a hrabě lucemburský.

Erb
Lucemburků

Pěčet
Jana Lucemburského

Mezi nejoblíbenější zábavy té doby patřily rytířské turnaje. Jan se rád takových turnajů zúčastňoval a bojoval s takovou vášní a neohrožeností, že byl někdy ikrát vážně raněn.

VÍŠ, ŽE...?

V roce 1346 Jan Lucemburský padl v bitvě u Kresčaku ve Francii. Tato bitva patřila mezi nejkrvavější bitvy stoleté války mezi Anglii a Francií. Jan bojoval už zcela slepý na straně francouzského krále. Známa jsou jeho slova: „Toho bohda nebude, aby český král z boje utikal!“

Eliška Přemyslovná

(dcera Václava II. a sestra Václava III.)

Jan Lucemburský

(zvaný král cizinec)

Pro Jana však bylo české království cizí. Nerozuměl dobře řeči ani potřebám země. Říkalo se mu „král cizinec“. Věděl neustále spory s českými šlechtici, kteří se nechtěli podrobovat jeho rozhodnutím. V Čechách mnoho nepobýval a království za jeho nepřítomnosti upadalo. Jan si však všechno vynahrádl v cizině. Byl vyborným bojovníkem a obratným diplomatem a podarilo se mu připojit k Českému království nová území.

Bitva u Kresčaku – iluminace z francouzského rukopisu ze 14. století